

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. София, 28 март 2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, първо наказателно отделение, в съдебно заседание на седемнадесети март две хиляди двадесет и пета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: РУМЕН ПЕТРОВ

ЧЛЕНОВЕ: ХРИСТИНА МИХОВА

ВИОЛЕТА МАГДАЛИНЧЕВА

при участието на секретаря Елеонора Михайлова и на прокурора ПЕТЯ МАРИНОВА, след като изслуша докладваното от съдия РУМЕН ПЕТРОВ наказателно дело № 109 по описа за 2025 г. и за да се произнесе взе предвид:

Настоящото, трето касационно производство, по реда на чл.346, ал.1 и сл. от НПК, е образувано по жалба на гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“, чрез процесуалния представител - старши юрисконсулт П. С., против въззивно решение № 29/09.1 2.2024 г., постановено по внохд № 64/2024 г. по описа на Военно - апелативния съд, с което е потвърдена първоинстанционата присъда в частта, в която е отхвърлен предявения гражданския иск за обезщетение за имуществени вреди.

В жалбата се твърди, че атакуваното решение е неправилно, тъй като не са отчетени всички релевантни факти и обстоятелства по отделно и в тяхната съвкупност, които доказвали основателността на предявения граждански иск. Според процесуалния представител на гражданския ищец, въпреки оправдаването на подсъдимата, тя е имала качеството на длъжностно лице, по смисъла на чл.93, т. 1 от НК, тъй като въз основа на издадено разпореждане на териториалния директор на нея са й вменени такива функции. Отправена е претенция за отмяна на решението и присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 4 170,23 лв.

В съдебно заседание представителят на гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“ старши юрисконсулт С. поддържа жалбата и моли тя да се уважи по изложените в нея съображения.

Представителят на Върховна касационна прокуратура е на становище, че жалбата е неоснователна, тъй като при постановената и влязла в сила оправдателна присъда, не е налице неправомерно поведение от страна на Г., което да обуславя извод за причинени имуществени вреди на агенцията, които да са в пряка причинна връзка с претендирания за настъпил вредоносен резултат.

С. Г. и адв.Ц. А. считат, че атакуваното решение е правилно и законосъобразно, тъй като не е налице противоправно поведение от страна на оправданата, тя не е получила каквито и да било облаги, а и не е доказан размера на заявената от агенцията вреда.

Върховният касационен съд, първо наказателно отделение, като обсъди доводите на страните и в пределите на своята компетентност, съобразно чл.347, ал.1 от

НПК, намери следното:

Касационната жалба е подадена в предвидения в чл.350, ал.2 от НПК срок, от процесуално легитимирана страна, по отношение на съдебен акт, подлежащ на проверка по реда на Глава двадесет и трета от НПК, поради което е допустима, но разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С присъда № 4/28.03.2022г. по нохд № 202/2020г. на Софийски военен съд подсъдимата С. Г. е призната за невинна в периода от неустановена дата на 2016 г. до неустановена дата на август 2019 г. да е превишила властта си - да е разпоредила на подчинените си служители във военен клуб Троян да нарушат служебните си задължения - 60 пъти да регистрират в компютърната система външни гости, като вписват единично настаняване вместо нощувка за цялото помещение, 2 пъти да фактурират по-ниска стойност на нощувката от дължимата по ценоразпис и 3 пъти да не издават платежни документи, като сумите не постъпват в приход, с цел да набави за себе си облага и да причини на ИА „Военни клубове и военно-почивно дело“ - София вреда общо в размер на 4170,23 лв. и е оправдана по повдигнатото ѝ обвинение по чл.282, ал.1, вр. чл. 26, ал.1 от НК. С присъдата е отхвърлен като неоснователен предявения от изпълнителната агенция граждански иск.

По протест на прокурор от Военна прокуратура - София и жалба на гражданския ищец е образувано внохд № 1/2023г. по описа на Военно- апелативния съд. С постановеното по делото решение № 12/17.05.2023 г. на основание чл.338 от НПК е потвърдена изцяло първоинстанционната присъда.

По жалба единствено на гражданския ищец с решение № 466/06.12.2023г. по кнд № 722/2023г. и решение № 451/19.09.2024 г. по кнд № 441/2024 г. и двете на ВКС, трето наказателно отделение, са отменени съответно въззивно решение № 12/17.05.2023г. по внохд № 1/2023г. и решение № 6/27.03.2024 г. по внохд № 51/2023г. на Военно- апелативния съд единствено в частта, с която е потвърдена присъдата в гражданската ѝ част и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд, поради липса на мотиви, тъй като не е даден отговор на въпроса дали деянието, което макар да не е престъпление, не съставлява деликт.

Тъй като в законния 15-дневен срок, считано от получаване на 18.05.2023 г. на съобщението за изготвянето му, въззивно решение № 12/17.05.2023 г. по внохд № 1/2023г. не е протестирано от Военно- апелативна прокуратура, потвърдената с него първоинстанционна оправдателна присъда в наказателната ѝ част е влязла в законна сила на 03.05.2023 г.

След частичното връщане на делото за ново разглеждане, с оспореното понастоящем решение № 29/09.12.2024 г. по внохд № 64/2024 г. на Военно-апелативния съд за трети пореден път е потвърдена първоинстанционната присъда в частта, с която е отхвърлен гражданския иск за обезщетение за имуществени вреди в размер на 4170,23 лв.

Настоящият състав не намира основания за ревизия на въззивното решение. Постановеното с влязлата в сила присъда в наказателната ѝ част оправдаване на подсъдимата не може да бъде коригирано и съобразно разпоредбата на чл.300 от ГПК е задължително относно това, дали е извършено самото деяние и дали то е противоправно. В мотивите на присъдата и на въззивното решение № 12/17.05.2023 г. по внохд № 1/2023г., с което тя е потвърдена, е даден категоричен отговор, че по отношение вмененото във вина на подсъдимата престъпление изобщо не е извършено от Г. инкриминираното деяние, тя не е била длъжностно лице по настаняването и издаването на съответните финансови документи, свързани с това, не е била началник или пряк ръководител на тримата рецепционисти и едната камериерка във военен клуб - Троян, не

е разпореждала на четиримата да нарушават служебните си задължения при оформяне на резервациите и регистрацията на външните за Министерство на отбраната гости, нямала е контролни правомощия спрямо тях, не е вземала пари от „любовните двойки“ или от „единичното“ настаняване. По делото е прието за установено единствено, че като „главен специалист“, след като получавала издадените от администраторите фактури, фискални касови бонове и плащанията от гостите на хотела, състоящ се от 5 стаи с общо 16 легла, Г. превеждала общата сума по банков път по сметка на агенцията, а по пощата изпращала получените първични счетоводни документи. Така възприетите за извършени от нейна страна фактически действия по никакъв начин не биха могли да бъдат квалифицирани като противоправно разпореждане с чуждо имущество, с което да е причинена вреда на гражданския ищец в инкриминирания по обвинението и претендиран от него размер. В този смисъл законосъобразен се явява правният извод на въззивния съд, че със своите действия Г. не е причинила претендираните от гражданския ищец имуществени вреди, които тя да е длъжна да поправи.

По изложените съображения касационният състав приема, че жалбата се явява неоснователна и въззивното решение следва да се остави в сила, поради което и на основание чл.354, ал.1, т. 1 от НПК Върховният касационен съд, първо наказателно отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила въззивно решение № 29/09.12.2024 г., постановено по внохд № 64/2024 г. по описа на Военно-апелативния съд.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: